

SPEJDERNES

Magasin

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

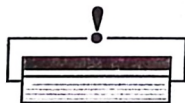
Hos HENRY HANSEN

køber De med største Fordel
GÖRICKE CYKLER
OLYMPIC
CRESCENT
N Ø R R E V O L D 8 2
vis à vis Nørreport St. Palæ 4045

RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

**TRYK
S A G E R**

FR. PALM GREISEN
PILESTRÆDE 52 KØBENHAVN K.
TELEFONER: CENTRAL 4619 OG 13318

• CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

Blaagaardsgade 29
Telefon Central 3054

Uge & Maanedblade
Foreningsarbejde - Kort
Reklamer - Kuverter
Skematisk Arbejder

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer.
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telefon C. 2919

Valuta- kontoret

var Skyld i, at I en Tid ikke kunde faa Ømfodsmærker — Husflidsmærker o. s. v., men nu kan **alle** Mærker og Due-lighedstegn atter faas paa Depotet.

Gi' Plads Salg

Har du talt med
din Tropsfører?
Ellers gør det nu!

FOTOGRAF
EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

De unge iblandt jer skal se Syner!

Af Biskop H. Fuglsang Damgaard

Det har alle Dage været Ungdommens Forret at se Syner. Det er de store Syner, de unge til alle Tider har set, der har sat Spor i Verdenshistorien. De er blevet omsat til Virkelighed i en Manddomsgerning, og Historien er gaaet sin Gang fra Slægt til Slægt, baaret af Ungdommens Syner.

En berømt, fransk Forfatter har engang givet en Forklaring paa, hvori et lykkeligt Liv bestaar. En Ungdomstanke, der bliver gjort til Virkelighed i en moden Alder.

Lykkelig er den Ungdom, der ser Syner; lykkelige er de unge, der gribes af en stor Tanke eller en storslaaet Idé, der begejstrer dem og faar Hjertet til at slaa. Den kan gøre Livet rigt og smukt; et Liv i den store Tankes Tjeneste er for Alvor værd at leve; det er en Rigdom midt i Fatigdom og Undergang.

Det ligger til Ungdommen at give sig helt; men den skal ogsaa give sig helt for det største. Megen Kraft i Verden er bleven spildt, fordi de unge gjorde en Indsats for noget, som kun syntes stort, men ikke var det. Livet er ikke blot tinget af de store Syner men først og fremmest af, at vi faar Syn for det største.

Det er Pinsens Hemmelighed, at den vil aabne Hjerte og Øje for det største ikke blot i Verden, men i hele Tilværelsen. Den viser os Synet af det største, af den sande Virkelighed.

Og saa maa vi først blive enige om een Ting, som vi ikke maa glemme hele Livet igennem: Synet for det største kan vi ikke give os selv. Det maa Gud give os.

Menneskeaaenden har set store Syner. De store Videnskabsmænd og Tænkere, de store Forskere og Opfindere, de store Førere og Ledere, der staar som de unges Forbilleder, har set store Syner; alt dette kan Gud ogsaa give; men han vil give noget endnu større; han vil give det største.

Det største saa Apostlene, da Guds Aand kom over dem i Pinsen. Da begyndte de at høre og se med Hjertet.

Da saa de klart, hvad de før kun havde skimtet, at det største i Verden var Guds Kærlighed aabenbart paa Jesu Kristi Kors paa Golgata.

De saa, at Gud i Jesus Kristus havde givet sig selv til Menneskene. De saa, at Gud i ham vilde give Menneskene Del i sin Kraft til Overvindelsen af alt det onde i Verden.

Kraft til Sejr over alle onde Magter uden om os og inden i os. Det er den, Ungdommen trænger til, naar den skal bære en ny Tid frem, naar den skal være med til at bane Vej i det Mørke, som omgiver os paa alle Sider, naar den skal vinde Kærlighedens Sejr i denne Hådet's Verden, naar den skal kæmpe for Sandhed og Retfærdighed.

Saa maa den ikke nøjes med sine egne Syner. Det er kun Drømme. Saa maa den lade sig lede af Pinsens Aand.

Kære unge Venner!

Livets Vej er dunkel. — Pinsens Aand er Lys.

Mennesket kan let fare vild og gribe fejl. — Pinsens Aand er Visdom.

Mennesket er svagt. — Pinsens Aand er Styrke og Kraft.

Mennesket synder og falder. — Pinsens Aand er Tilgivelse og Oprejsning.

Mennesket skal dø. — Pinsens Aand er evigt Liv.

Det er det store Syn, som Pinsens Aand giver: Guds Vej for den enkelte og for Verden i Tid og Evighed.

Luk dit unge Hjerte op for Pinsens Aand. Gud venter, at du skal gøre det. Han vil være din Vejleder.

Fold dine unge Hænder og bed til din Fader i Himlen: »Herre, jeg kan ikke selv finde Vej, min Aand ser ikke klart; men giv mig din Aand, saa faar jeg dig selv.«

Denne Bøn hører Gud. — Det har han lovet.

Saa bliver der Pinse i Hjertet. Saa forstaar vi, hvad Pinsen er.

En Ungdom oplært af Guds egen Aand betyder en ny Fremtid for vort Land og for Verden.

VED LEIR- BAALET

Storebededag hændte en trist Ulykke udfor Havnen ved København, hvorved Korpsets Sekretær René Jacobsen og Spejder Robert Andersen fra 1. Grøndalsvænge Trop druknede.

René, der var Medlem af *Sct. Georgs Gildets* Roklub, var Fører for en Robaad, hvori der foruden ham var fire ældre Spejdere. De roede først en Tur i Skudehavnen og derfra ind i Kalkbrænderihavnen. Da de skulde ro tilbage til Skudehavnen igen, roede de et lille Stykke ud af Havnen for at komme mere lige for Indsejlingen. Ingen af de ombordværende havde Indtryk af, at Søen var særlig farlig paa det Sted, og selv da en Bølge slog ind over Baaden og kæntrede den, var alle ved godt Mod og mente at kunne klare sig ved egen Hjælp. — René gav kort og klart Ordre til, at hver skulde holde sig til sin Aare, der sagtens kan holde en Mand oppe, hvorefter René fik Baaden vendt, entrede op i den og begyndte at øse den læns. Han bemærkede imidlertid, at Robert Andersen, der var den yngste af dem og laa et Stykke borte, havde vanskeligt ved at klare sig, og René sprang derfor atter ud og svømmede hen for at hjælpe ham. Han naaede ogsaa derhen, men derefter saa ingen mere paa Grund af Bølgerne.

Kort efter kom de første Baade ud til Hjælp, og de tre, som opholdt sig nær Robaadene, søgte at faa Hjelpebaadene til at ro hen til det Sted, hvor René og Robert sidst var set. Da de tre kom op i Baadene, saa de, at der allerede var andre Baade, der kredsede om Stedet og søgte at yde Hjælp, hvad der havde været Grunden til,

at de Baade, de selv kom op i, ikke var roet derhen.

Desværre lykkedes det ikke at finde René og Robert.

Tropsfører René Jacobsen.

Vi beklager alle dybt, at denne Rotur skulde faa det triste Forløb, men jeg synes, at den Optræden, der er vist fra alles Side har været fuldt spejdermæssig. Ganske særlig gælder dette René.

Som Baadens Styrmand har han haft Kommandoen; han gav fornuftig Ordre, da Ulykken var sket; fik Baaden vendt og var ved at gøre den klar igen, og tilsidst søgte han at komme Robert til Undsætning, men satte Livet til.

Aviserne har skrevet en Del om den Letsindighed, der var udvist. Men alle vi, der kendte René, véd, at

at det laa langt fra René at være letsindig. Vi kendte ham som en rolig Fører, en varmhjertet og dygtig Fører, der var besjælet af det rette Spejdersind.

— — —
Vi vil savne ham, men vi vil mindes ham som en Spejder, der gjorde sit yderste i en farlig Situation og satte Livet til ved Forsøg paa at redde en yngre Kammerat.

Æret være hans Minde.

Lejr- Bade- og Rejseregler

Lejrregler.

- 1) Slaa aldrig Lejr uden Ejerenes Tilladelse.
- 2) Tænd aldrig Baal uden Ejerenes Tilladelse.
- 3) Grav ikke unødvendigt paa Lejrpladsen.
- 4) Tænd ikke større Baal, end der er Brug for, og fjern Græstovene fra Baalpladsen, inden der tændes op.
- 5) Vær yderst forsigtig med Ild. Forlad ikke Baalet, før den sidste Glød er slukket.
- 6) Alt Affald brændes eller graves ned i Jorden.
- 7) Grav altid Latrin. Læg den ikke for tæt ved Lejrpladsen.
- 8) Aflever Lejrpladsen til Ejeren renere, end den modtoges, og med alle Græstov lagt paa Plads.
- 9) Tag de videst mulige Hensyn til eventuelle andre Gæster paa Pladsen.
- 10) Saavel Lejrpladsen som det omliggende Landskab maa ikke udsættes for Overlast, uanset om det er dyrket Mark, Skov eller andet.
- 11) Skaan Træer, Buske, Planter og Dyreliv. Rør ikke Fuglereder.
- 12) Alle almindelige Ordensregler paa Stedet eller enhver Ordre eller Henstilling fra Ejeren eller dennes Repræsentant skal ubetinget efterkommes.
- 13) Sig altid Tak til Ejeren for Laan af Lejrpladsen og afleverer altid et »Kontrollkort«.
- 14) Glem aldrig, at vi er Gæster, naar vi ligger i Lejr.

Baderegler.

- 1) Bad aldrig alene og aldrig i Mergelgrave.
- 2) Undersøg Bund- og Strømforhold omhyggeligt, før du bader.
- 3) Vov dig aldrig ud, hvor du ikke kan bunde, hvis du ikke er Frisvømmer.
- 4) Bliv Frisvømmer, hvis du ikke er det.
- 5) Bad aldrig, hvis du er forpustet eller har Hjertebanken.
- 6) Bad aldrig før tidligst 1½ Time, efter at du har spist.
- 7) Vær ikke for længe i Vandet ad Gangen.

- 8) Gaa ikke i Vandet mere end 2 Gange om Dagen.
- 9) Gør aldrig en Kammerat forskrækket, naar han er i Vandet, ved f. Eks. at dukke ham uden hans Vidende.
- 10) Vær forsigtig, naar du tager Solbad. Gaa langsomt frem.
- 11) Bad aldrig, hvis du ikke føler dig helt rask.
- 12) Bær dig aldrig ad som et Fjols, naar du er i Vandet, men brug din sunde Fornuft. I 9 af 10 Tilfælde er det Folks egen Skyld, naar de drukner.

Rejseregler.

- 1) Spejdere maa ikke rejse i Uniform i Udlandet uden at medføre et Spejderpas.
- 2) Spejderpas udstedes af Korpsset og rekvireres af Tropsførereren paa særlige Blanketter, der faas i Depotet.
- 3) Rekvisition (Ansøgning) skal underskrives af den, der skal rejse, af Tropsførereren og Tropsraadsformanden. Ansøgningen skal anbefales af Kolonnechefen og Divisionschefen.
- 4) Det skal oplyses, hvormange Rejsepenge Spejderen har, hvorhen han skal rejse, og hvor længe han bliver borte.
- 5) Et Spejderpas erstatter naturligvis ikke et almindeligt Politipas.
- 6) Hvis flere Spejdere rejser samlet, kan de benytte et kollektivt Spejderpas.
- 7) Ansøgning om Spejderpas maa indsendes en Maaned før Rejsens Begyndelse — eller, hvis dette er umuligt, saa længe før Rejsen som paa nogen Maade gorligt.
- 8) Spejdere og Troppe maa ikke invitere udenlandske Spejdere i Uniform paa Besøg uden i Forvejen at have meddelt dette til Korpsset.
- 9) Det tilraades indstændigt ikke at yde nogen som helst Hjælp til Udlændinge, som udgiver sig for Spejdere, men ikke er i Besiddelse af Spejderpas.
- 10) Glem ikke, at alle disse — maaske noget besværlige — Regler er motiveret ved, at Bedragere i stort Antal har snyltet paa Spejderbevægelsen baade herhjemme og i Ulandet.

PAKNING AF CYKEL—

En Cykle er egentlig en vidunderlig Opfindelse; den er — for de fleste af os — Nøglen til Sommerens mange Week-end-Lejre; let, hurtig og billigt bringer den os hen, hvor vi ønsker.

Havde vi ikke vor mere eller mindre trofaste »Skærvknuser« at gribe til, vilde de fleste af Sommerens hvide Telte aldrig blive rejst. Men der er Grænser for, hvad man kan slæbe med paa en Cykletur.

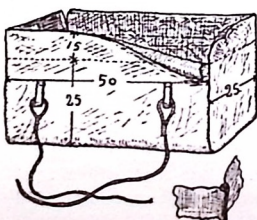
Da vi begyndte at drive Lejrsport, samlede vi sammen alt, hvad vi kunde tænke os at faa Brug for.

Det blev en anselig Dynge, og det kneb med at faa al Bagagen med. Vore Telte var af sværeste Type, og Pløkkene var nogle store Træpæle, der fyldte mere end selve Teltet. Vor Ambulancerkasse indeholdt nok til at starte et mindre Sygehus med foruden en Mængde sære Ting, som vi aldrig i vor vildeste Fantasi kunde tænke os at faa Brug for.

Det var dengang —; men endnu ser man af og til en Patrulje, der — med fuld Udrustning — mest af alt ligner en Markandiserbutik.

Selv om man har moderne og praktiske Grejer (Letvægtstelte, Aluminiumsgryder, der passer ind i hinanden o. s. v.), er det dog ofte et Problem at faa det hele let og smertefrit med. Hvem har aldrig »haft Fornøjelse« af en sodet Gryde eller prøvet at lægge »Krydsbesnøring« paa en drilagtig Pande?

Lad os lige prøve at slaa alle disse »Fluer« med eet Smæk og samtidig skaffe os en tiltalende Anbringelse af vor uundværlige Bagage.

Tegningerne behøver ikke megen Forklaring. Den store, firkantede »Kuffert« syes af Sejldug eller lign. Maalene paa

Tegningen er cm. I begge Sider anbringes 2 Sejldugsstropper til at binde Snore i. Nederst paa Tegningen er antydning, hvordan Sejldugen sømmes i Hjørnerne. — Kufferten er 40 cm høj. De øverste 15 cm sømmes ikke i Hjørnerne, men danner en Slags Laag. — Af almindelig Lærred syes en Pose til Stegepanden. Faconen er som en almindelig Sæk, der er klippet rund forned. Den skal have 4 Stropper til Fastbinding, men behøver ingen Lukkelse foroven, blot den er saa lang, at der er lidt Kant til at bøje om ved Fastbindingen.

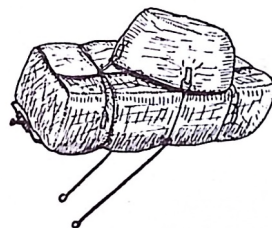
Samme Slags Lærred anvendes til Grydeposen; men denne skal have cirkelrund Bund og være stor nok til at rumme alle Patruljens Gryder.

Ogsaa denne Pose skal have 4 Stropper samt være saa lang, at der kan bindes for den som for en Sæk.

Til Slut farves det hele f. Eks. mørkegrønt i Opskylningsfarve, og naar Kufferten er tør, gøres den vandtæt med følgende Blanding:

1 Del Linoliefernis varmes forsigtigt under Omrøring, til svag Kogning begynder (meget brandfarlig!), og fjernes derpaa langt fra Ilden. 3 Dele Benzin kan nu tilsættes, og Blandingen smøres paa med en Klud. Kufferten hænges til Tørre i Gennemtræk et Par Dage og er klar til Brug. Den sidste Tegning viser en Bagagebærer.

Nederst i Kufferten ligger Sovepose og Tæpper lagt sammen, saa de dækker hele Bunden. Dernæst følger Letvægtsteltet, der ikke rulles, men ogsaa lægges sammen, saa det nøje passer til Kufferten. Saa følger de øvrige Grejer, og naar Kufferten er bundet fast, vil en Pose med 2 el. 3 Kasseroller ikke volde mange Vanskeligheder.

Vejledning

i Livredning bjergrning og

---

hvad Redningsmanden skal iagttage før og under Redningsforsøget

---

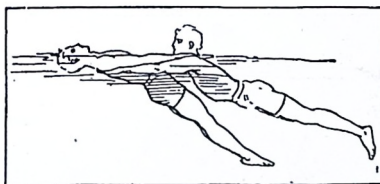
Forinden Redningsmanden springer ud, maa han hurtigst muligt afføre sig de tungeste Beklædningsgenstande (Frakke, Støvler) og løsne, hvad der under Redningsforsøget kan komme til at stramme om Hals og Underliv (Flip, Spændetamp o. l.). Er Afstanden til den forulykkede stor, bør Redningsmanden om muligt gaa ud efter ham i Baad.

Ved Udspring fra Baad skal dette finde Sted fra For- eller Agterenden. Aldrig fra een af Siderne. Opklatrning i Baaden og Ophjælpning af den forulykkede skal ligeledes ske ved den ene Ende af Baaden. I modsat Fald vil man risikere, at Baaden kæntrer, og en endnu større Ulykke derved opstaar.

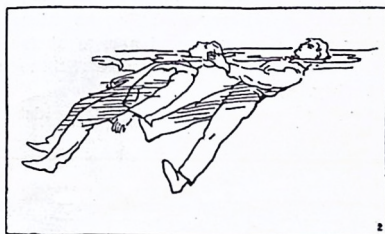
Befinder den forulykkede sig i Vandfladen, skal Redningsmanden gøre alt for at faa fat i ham, inden hans Hoved synker under Vandet. Redningsmanden svømmer bag om den forulykkede og griber ham fra Rygsiden; han maa ikke uforsigtigt svømme lige imod ham (for ikke at blive omklamret). — Er den forulykkede sunket under Vandfladen, er hvert Sekund kostbart, og Redningsmanden maa ikke nøle eller betænke sig, før han kaster sig ud for at bjerger den forulykkede. Jo hurtigere man kan faa den bevidstløse i Land og om fornødent faa begyndt det kunstige Aandedræt, desto større Udsigt er der til, at man kan faa ham kaldt til Live igen. — Derfor maa alt, hvad der i det efterfølgende beskrives i dette Tilfælde, udføres i den kortest mulige Tid, dog under Iagttagelse af den fuldt korrekte Udførelse i Behandlingen af den bevidstløse.

BJERGEMAADER

Er den forulykkede en »Svømmer«, — der af en eller anden Grund ikke kan hjælpe sig selv — tør man vove at bjerger ham paa den for Red-

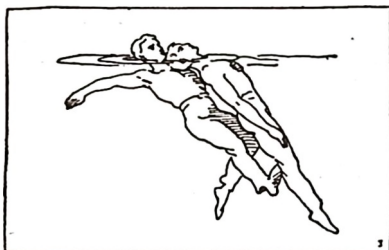

ningsmanden letteste Maade: Man lader ham lægge sine Hænder paa éns Skuldre samt strække Armene, bøje Nakken noget tilbage og indtage en Flydestilling under Redningsmanden. Denne svømmer da almindelig Brystsvømning (Fig. 1).

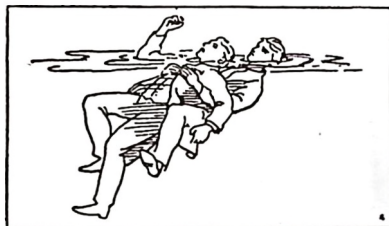
Er en saadan forulykket stærkt udmattet, saa han ikke er i Stand til at støtte sig til sin Redningsmand, kan man gribe ham med en Haand paa hver Side af Hovedet og føre ham i Land

ved at benytte Rygsvømning. Herunder maa den druknendes Ansigt holdes godt over Vandfladen (Fig. 2). Man kan ogsaa benytte den for bevidstløse foreskrevne Bjergning (Fig. 3).

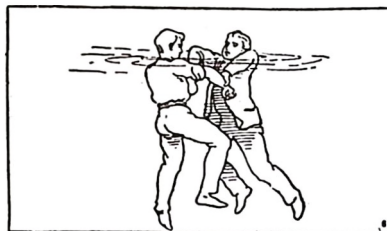
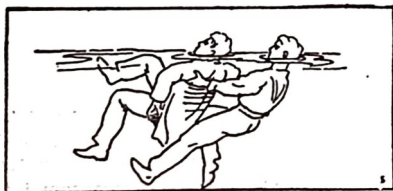
Er den forulykkede bevidstløs, bjerges han paa den Maade, at man fører sin ene Arm ind under hans og lægger sin Haand paa hans Bryst; hans Nakke lader man hvile paa sin Skulder, og hans Hoved skal ligge saa højt, at Mund og Næse er over Vandfladen. Redningsmanden arbejder med den frie Haand og med skiftevis Ben-spark (Fig. 3).

Dersom den druknende er helt vild af Angst,

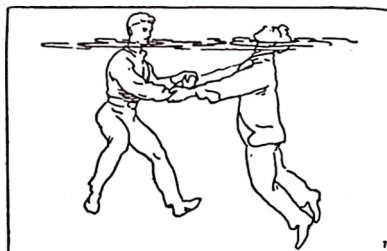

slaa om sig og søger at gribe fat i sin Redningsmand, skal han altid gribes fra Rygsiden. Redningsmanden fører sine Arme ind under hans og lægger sine Hænder sammenfoldede eller fast omsluttende hinanden — paa hans Bryst. Bjergningen maa da udføres med Benene alene, og herunder maa Redningsmanden søge at faa den forulykkedes Legeme i saa vandret Stilling som muligt (Fig. 4).

Bliver den forulykkede under det sidst for-

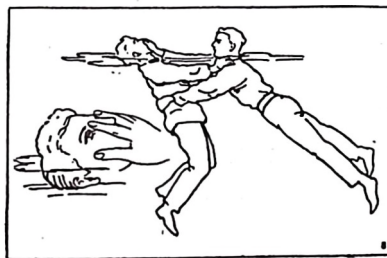
klarede Redningsforsøg mindre voldsom i sine Bevægelser, kan Redningsmanden lette sig selv Arbejdet ved at lade sine Hænder glide hen under den forulykkedes Arme og gribe fast om disse med Undergreb ved Albuerne. Redningsmanden strækker under denne Bjergning sine Arme helt ud (Fig 5).

FRIGØRINGSGREB

Sker det — trods al Forsigtighed — at Redningsmanden bliver omklamret af den forulykkede, kan han i de fleste Tilfælde frigøre sig ved at udføre et af nedenstaaende Modgreb.

Hvis den druknende griber Redningsmanden samtidig om begge Haandleddene fra oven, svinger Redningsmanden sine Hænder indom den forulykkedes, opad og ud til Siden.

Griber den forulykkede om Haandleddene fra neden, maa Redningsmanden svinge sine Hænder indad, nedad og ud til Siden (Fig. 6).

Griber den forulykkede sin Redningsmand om

een Haand eller Arm, frigør denne sig ved at bøje sin Arm opad (ved Greb fra oven) eller trykke den nedad (Greb fra neden). Eventuelt kan Redningsmanden tage sin frie Haand til Hjælp under Modangrebet (som vist paa Fig. 7).

Ved de nævnte Greb skal man huske, at man altid frigør sig ved at udføre Modangrebet i Retning af den forulykkedes Tømmelfingre.

Har den druknende faaet Tag i Tøjet paa Redningsmanden, maa denne uden Tøven brække hans Tømmelfingre bagover.

Hvis den druknende griber om om Halsen eller omklamrer Krop og Arme paa Redningsmanden, bøjer denne sig hurtigt over ham, idet han med den ene Arm griber ham om Livet lige over Høfterne og trykker ham ind til sig; med den

anden Arm — hvis Haand omfatter og fastklemmer den forulykkedes Mund og Næse saaledes, at Haandfladen støtter under Hagen og derved lukker Munden, medens Pegefinger og Langfinger slutter om Næsen (saa Vandet nu forhindres i at trænge ned til Lungerne) — trykker Redningsmanden nu den forulykkedes Hoved og Overkrop bagover, ned under Vandfladen; han holder ham nede under Vandet, til han slipper Taget, (hvilket ofte først sker, naar han er bevidstløs), og løfter saa hans Hoved op over Vandet. Først da slippes Grebet om Mund og Næse (Fig. 8). — I yderste Nødstilfælde kan Redningsmanden frigøre sig fra den druknendes Omklamring ved at føre et kraftigt Stød med Knæet op mod dennes Underliv.

Naar Baalet er ved at
brænde ned, syng da denne

baalsang

som de franske Spejdere plejer at syng

Sol gik ned,
alt er tyst,
her blev Fred -
maanelyst -
stjerneklart;
og nu vil
Baalets Ild
slukkes snart.

- GG

Mel.: »C'est la Nuit« (fra Recueil de Chants: Chant du Soir).

Sol gik ned, alt er tyst,
her blev Fred, maa-ne-lyst, stjer-ne-klart;
og nu vil Baa-lets Ild sluk-kes snart.

Spejderes Benyttelse af Skove til

Øvelser og Lejre

Der er — desværre — Grund til at indskærpe de gældende Regler for Spejdernes Færdsel i de danske Skove.

Disse almindelige Bestemmelser gælder for alle Skove i Danmark

- 1) Alle unge Kulturer, som er indhegnet enten paa den ene eller anden Maade, maa ikke betrædes. Selv i ikke indhegnet, ung Bevoksning bør man kun færdes med Varsomhed; der maa selvfølgelig ikke trækkes med Cykler gennem Planterne, ligesom man ikke bør lejre sig i Nyplantninger eller Saaninger. Den enkelte Persons Færdsel er næsten overalt uskadelig, men optrædes der i Flok, kan Skaden af flere Grunde ofte blive betydelig.
- 2) Grenplukning i Løvspringstiden maa ske med en vis Betænksomhed. Grenene skal skæres af med en Kniv, fra neden og opad, og helst inde ved Stammen, ikke flaaes eller brækkes af. Tag ikke Toppen og alle Grenene af smaa Træer, men skær af Sidegrenene paa de lidt større Træer og ikke alt for meget paa et enkelt. Og pluk først paa Hjemvejen, ellers visner Grenene, bliver bortkastet, og ny Forsyning plukkes.
- 3) Enhver Form for Etablering af Ild i Skoven er forbudt, det kan ikke overlades til den enkelte større eller mindre Dreng at afgøre, om det nu kan gaa an paa det eller det Sted. Specielt i Foraartiden med den tørre Bundvegetation er Brandfaren stor, det samme gælder i al Slags Granskov.
- 4) Der bør aldrig henkastes Madpapir og andet Affald i Skoven; ej heller kan tolereres den Form for Sporingøvelse, at »Sporet« markeres ved med faa Alens Mellemrum at kaste en Strimmel hvidt eller kulørt Papir. Det er altsammen noget, der tilsmudser Skoven.
- 5) Meldinger og lignende maa ikke fæstes paa Træerne med Tegnesom, disse »gror ind« i Træet og kan forårsage stor Skade paa Save og andet Værktøj, naar Træet senere skal oparbejdes. Disse Papirslapper pynter forøvrigt heller ikke i Skoven.
- 6) Der maa ikke skæres i Træerne.
- 7) Brændestabler maa ikke væltes, ligesom Brændestykker ikke maa benyttes til at sidde paa, uden at de bliver lagt paa Plads igen.
- 8) Al Færdsel hen ad Skovens gamle Stengærder, — hvorved Stenene ofte skrider ned — bør være forbudt. Stengærderne er smukke og danner Skovens Yderskel; det koster Arbejde at holde dem vedlige.
- 9) Al Leg og Svingen med Skovens Led og Bomme bør undgaas, da de før eller senere falder sammen derved. Ligeledes er al Leg med Skovens Redskaber, saasom Blokvogne, Kraner o. lign., absolut forbudt.
- 10) Al Brobygning, Etablering af »Vandfald« og lign. ved Skovens Grøfter, hvorved Vandløbet standses, maa være forbudt; for Brobygningsøvelser maa det gælde, at alt Materialet over Grøften skal fjernes igen efter Øvelsen. Til disse Øvelser kan Spejdere ikke i Længden regne med at kunne laane Skovens Effekter, f. Eks. Lægter og Gran.
- 11) Al egenmæssig Benyttelse af Skovens aflagte, ofte solgte Effekter til at lave Broer, Baarer, Telte, Hytter eller lign., er selvfølgelig forbudt.

12) Bortset fra større samlede Udflugter eller Marchture paa Hovedveje bør Trommeslagning og Hornblæsning være forbudt. Specielt den første Slags Musik hører ikke hjemme i en Skov, virker som Disharmoni til Skovnaturen. Og tre enlige Spejder: behøver ikke at slaa paa Tromme, naar de gaar i Skoven. Af Hensyn til Freden i Naturen bør man iøvrigt undgaa al unødigt Skrigen og Raaben.

13) Ved al Færdsel, specielt paa Cykel, bør der tages tilbørligt Hensyn til det øvrige Skovpublikum.

14) Enhver Færdsel eller Øvelse paa de til Skovridergaarde, Skovfogedsteder og Skovløberhuse hørende Agermarker, Haver og Gaardspladser maa være forbudt, medmindre Vedkommende kommer i lovligt Ærinde paa Stedet.

Disse Arealer er enten en Del af vedkommende Betjents Løn, eller der betales for Tjenestemændenes Vedkommende en Lejefgift, hvorfor det maa betragtes som privat Grund.

Ligeledes bør i Sommertiden al Færdsel paa Skovens græsbevoksede Enge være forbudt.

15) Løse Hunde maa ikke medtages i Skoven.

16) Der maa ikke foretages Skydeøvelser i Skoven.

17) Store, samlede Øvelser og Natøvelser, hvor der bruges kunstigt Lys, samt Teltslagning kan af Hensyn til Overholdelse af simpel Orden i Skovene ikke finde Sted uden efter nærmere Aftale mellem Ledelsen og Skovvæsenet, i Almindelighed Distriktets Skovrider.

18) Spejderne maa være høflige overfor Skovens Folk, hvad enten det er Skovrider, Skovfoged eller Skovløber, altid straks paa en given Ordre og altid give de Oplysninger, der muligvis afkræves dem.

19) I Forbindelse med den herskende Interesse for Naturfredning gøres der ogsaa et Arbejde fra Statens og Skovvæsenets Side for at bevare og frede om den lille Stamme af Vildtarter, der hovedsagelig har sit Tilhold i de større Skove. I Forbindelse dermed er det derfor ønskeligt, at Vildtet — ikke

mindst i Foraars-, i Yngletiden — kan have nogle Steder, hvor de kan være i Fred. Det vil hovedsagelig være de Steder, der ligger mest afsides fra den almene Trafik og ude i Nærheden af Agermarkerne.

Særlige Forskrifter

Lejrpladsen »Egemosen«.

Tilladelse til Benyttelse skal forud indhentes hos Maskinmester Wm. Hagemester, V. Paradisvej 107, Holte.

Lejren er beliggende ca. 500 m Ø. f. Garløse Eget, ca. 600 m S. f. Bastrup Sø. Afstand fra København ca. 30 km. Generalstabskort 1:20,000 — Lyngse.

Lejrpladsen »Kattehalemose«.

Tilladelse til Benyttelse skal forud indhentes hos Maskinmester Wm. Hagemester, V. Paradisvej 107, Holte.

Lejren er beliggende Ø. f. Ravnsholt Skovs Nordre Del. Afstand fra København ca. 27 km. Generalstabskort 1:20,000 — Birkerød.

Uddrag af Ordensregler for ovenstaaende to Lejrpladser:

Badning i Søerne er forbudt. Brændsel maa ikke opsamles paa Terrænet, men skal tages fra de udlagte Brændselsdepoter. Alt Affald skal henlægges i de gravede Affaldsgruber, Baalsteder skal omhyggeligt slukkes med Vand. Iøvrigt skal de alm. Ordensregler, som findes opslaaede paa Lejrpladserne, nøje følges.

Vejen i Kattehole Mose og Færdsel ad denne:

Skovrideren, under hvem Skoven ved Kattehole Mose sorterer, har bedt Korpsset om at indskærpe, at Motorkørsel ikke maa finde Sted paa Skovens Veje, ligesom den Bom, der for nylig er anbragt over Hovedvejen i Skoven, ikke maa flyttes. Normalt bør al Tilkørsel og Færdsel til Lejren i Kattehole Mose ske over Høvelte.

Der er fra Vejejerns Side stillet betydelige Krav til Collerup Jørgensens Mindelegat med Hensyn til Kattehole Vejens Vedligeholdelse, idet det hævdes, at der om Søndagen kommer et meget stort Antal Automobiles med Spejdernes Paarørende ud til Lejren. Det henstilles derfor til Afdelingerne, at Lejren normalt ikke besøges af Spejdernes Forældre, og at al unødvendig Automobilkørsel undgaaes.

En Tur i SKOTLAND

Paaskemorgen startede vi (en Stockholmer, kaldet Kallemand, og jeg) fra et Vandrerherberg ved Loch Ness og kørte langs den kaledoniske Kanal til Fort William ved Foden af Ben Newis.

Ben Newis er Storbritanniens højeste Bjerg, næsten 1500 m højt. Det er fra flere Sider temmelig

Borge Jacobsen og Stockholmreren.

stejlt, men paa en af Siderne gaar der en god Sti næsten helt til Toppen.

Om Morgenens var det Sne- og Regnvej, men da vi ved Middagstid naaede Vandrerherberget ved Ben Newis, var det fint, klart Vejr, og i saadant Vejr kunde vi ikke undlade at kravle op og se paa Udsigten. Vi startede med at trække bare Fødder og vade over Floden Glen Newis. Temmelig koldt Fodbad. Det første Stykke var meget sumpet med talrige Bjergbække, men efterhaanden blev det stejlere og stejlere, og efter en god Klatretur naaede vi en gammel Træbro over en dyb Kløft, i hvis Bund en Bjergbæk med adskillige smaa Vandfald larmede nedefter.

Halvvejs oppe er der en stor Højslette med en lille Bjergso, og ved denne Bjergso havde nogle haardhuede, skotske Lejrsporfolk opslaaet deres Paaskelejr.

Omsider naaede vi op til Sneen, der var meget tyk og haardfrossen. Vi maatte nu klatre op ad smaa Trin i Sneen og stadigvæk sørge for at ramme de gamle Fodspor for ikke at glide nedad. Da jeg under et Hvil nød Udsigten, tabte jeg min ene Handske, og jeg havde nu Fornøjelsen at se den rutche ned over Sneen, indtil den blev indfanget af et Selskab ved Bunden af Snebæltet, og tilsidst tilbageleveret til Ejermændene, der imid-

lertid havde faaet kolde Knæ af at vente. Efter en længere Tur gennem Sneen naaede vi endelig Toppen, hvorfra vi havde en pragtfuld Udsigt over de omliggende Bjerge og Søer.

Det er en stor Sport i Skotland at bestige Bjergene fra de mest vilde og stejle Sider, en spændende Sport, men ikke ufarlig. Forresten har de engelske Spejdere et Bjergbestigningsduelighedstegn og afholder i August en Lejr ved Snowden for Spejdere, der vil forsøge at tage dette Mærke.

Men tilbage til Toppen af Ben Newis, hvor vi snart følte os kolde og startede Nedstigningen, og det var betydeligt lettere end opad, især ned over Snebæltet. De første Par Hundrede Meter kurede jeg siddende paa Hug ned over Sneen, skiftevis kurende paa Buksebagen, paa Skoene og paa Handskerne. Det føltes lidt koldt gennem Spejderbukserne, og det var ikke just behageligt at faa Buksebenene fulde af Sne. Da jeg naaede ned over Snebæltet var mine Benklæder dyngvaade og temmelig tyndslidte.

Turen nedad Stien var ogsaa hurtigere end opad, og snart stod vi igen ved Glen Newis Vade-stedet. Da saavel Sko som Strømper var dyngvaade og fulde af Mudder, sparede vi Ulejligheden med at tage dem af. Vi fik i Stedet et Job med at bære en ung Dame, der ikke kunde lide det kolde Vand, over i Guldstol, vi var lige ved at droppe hende, men vi klarede den.

Det var dejligt at komme tilbage til Herberget og faa skiftet Tøj og faa The, og vi var ikke mere udasede, end vi kunde tage 20 km mere paa Cyklerne om Aftenen. Men i et Par Dage mindede vore ømme Muskler os om vor Bjergbestigning.

Jacob.

Vandfald ved Loch Ness Soen (den med Uhret).

|| IDT om MYREN

»Du dovne, gaa til Myren og bliv vis!« — Hvor mange har i Grunden tænkt sig, at der var noget videre at lære? — I det efterfølgende skal fortælles lidt om Myresamfundet og Livet der. (En videre Uddybning af dette og andre meget interessante Emner fra Insekternes Liv kan du finde i Vilh. Bergsøes Bog: »Fra Mark og Skove II Del).

Arbejderne i Myresamfundet sørger for Opbygning af Boet. Der kan være stor Variation i Myrernes Redebygning. Materialet er gerne Omegnens Planteaffald, hos vore almindelige Skovmyrer Grannaale. Den røde Skovmyres Tue kan f. Eks. være bygget paa den Maade, at der i Midten findes en gammel Træstub, som efterhaanden er blevet dækket; i Bunden kan der godt være Grene og Kviste, som har ligget paa Stedet, og som Myrerne saa har bygget op imellem. Straa og mindre Grankviste har jeg selv set dem transportere til Tuen. Tuens Indre er et Net af Gange og et System af Kamre, hvor Ynglen gemmes.

Paa Tuens Overflade findes mange Aabninger, hvor Myrerne gaar ud og ind. Disse smaa Porte lukkes om Natten, eller naar det bliver Regnvejr. Om Dagen er der altid Vagter i hver eneste Indgang.

Arbejderne sørger ogsaa for Renholdelsen. Renligheden er meget imponerende; der hersker altid Orden. I Nærheden af Myreboet findes der som Regel en Mødding, hvor afstødt Hud, Rester af Maaltider og Ekskrementer smides ud. Døde Individer kastes ogsaa paa Møddingen. Disse Møddinger findes lettest hos de Myrer, der bygger under Sten; det er dem, man finder boende paa sandede Hedestrækninger. Det er ikke uden Grund, at disse helst vælger store, flade Sten, for naar der er Varme i Vejret, og Solen bager paa Stenen, bliver den en god Varmeder til de øverste Gange og Kamre, hvorhen Ynglen bringes og trives godt; saasnart Regn indtræffer, bliver de igen baaret længere ned.

Ligesom Myren har Orden i sit Bo, er den med sig selv meget sirlig; den bruger megen Tid til at pudse sig. Den samme Renlighed udviser den overfor Ynglen, der ofte slikkes og pudsas.

— Som bekendt optræder Bladlus som »Malke-

køer« for nogle Myrearter. Man kan da iagttage det mærkelige, at mindre Myrer malker Bladlusene for den søde Saft, mens større Individer staar i Nærheden; det hænger sammen med, at de store Myrer agerer som »Mælkejunger«. Fra de smaa's Kro pumpes Indholdet over i de store. — Paa Vej hjem til Tuen hændte det, at »Transportspanden« bliver fulgt af en Del »Soldater«. Sker der et eller andet Overfald, — og det kan der nemt, for der er krigersk Temperament i Myresamfundene, — saa løber »Transportspanden«, mens de andre bliver og kæmper.

C. Wesenberg-Lund har iagttaget, at Skovmyren har haft baade Sommer- og Vinterbolig; dette er vist nok sjældent. Vinterboligen laa i en Grantykning; Sommerboligen, der var mindre, laa ved en Grusgrav; der var ca. 20 Meter mellem de to Tuer, og han iagttog et $\frac{1}{4}$ Meter bredt Baand af Arbejdsmyrer, der udgik fra Vintertuen; de gik i to Retninger — til og fra — de, der gik fra Vintertuen, var tomhændede, de andre, der kom fra Sommerhuset, bar hver sin Arbejder; — formodentlig ældre Arbejdere, der nu flyttede Aarets Høst af de i Sommertiden udklækkede yngre Arbejdere over i Vinterboet.

— Den røde Skovmyre er i Besiddelse af en Giftsæk, hvorfra den kan sprøjte Gift ud, naar den bliver forfulgt eller skal forsvare sig. Roder man i en stærkt befolket Tue, udsprøjter de rasende Myrer deres Gift med saa stor Voldsomhed, at Haanden i $\frac{3}{4}$ Meters Højde over Tuen kan blive fugtet deraf, medens man mærker en ejendommelig, svovlagtig Lugt.

Insektædende Fugle og Edderkopper efterstræber ikke den røde Skovmyre, antagelig fordi de ikke kan lide den ætsende Myresyre. — Andre Dyr skal ogsaa nok holde sig borte; Snoge og Hugorme, som kræver fast Underlag for deres Bevægelser, synker uhjælpeligt ned i den løse Tue under Forsøg paa at komme væk, og her bliver de saa bidt af Myrerne og faar Giften sprøjtet ind paa utallige Steder og maa tilsidst bukke under. Myrerne udsuger eller æder derefter, hvad der kan ædes, Resten fjerner de, hvis de kan; er det for stort, bliver det gravet ned eller dækket til.

I Mellemeuropa er Wildwassersport i Gummi-
Foldekajakker en yndet Sport.

Naar de støvede Landeveje er et blinkende Baand af Cykler og Biler, — Skovens dybe, stille Ro en Fabel, Badestrandene en Myretue, og naar Dagliglivets enerverende Jag forfølger den, der søger Naturskønhed, Uberørthed og Ensomhed, da kan Kajakroeren prise sig lykkelig. Hans Dønmæne, Havet, er en herlig Tumbleplads, — ingen Skilte og Pigtraad spærrer ham ude fra Skønhedsværdier. Luften er ren og friskere end noget andetsteds, og naar Landkrabberne svedige og stønnende lider under Varmens Virkninger, styrer Kajakroeren fornøjet sin Kurs over Voverne, forfrisket af Bølgesprøjtets kolige Stænk paa den altid nøgne, hurtigt solbrune Krop. Kajaksporten giver sine Udøvere Sundhed og Livslyst i fuldeste Maal. Ligesom Vikingernes Lyst til nye Oplevelser og Indtryk lærte dem at bygge og benytte de fremragende Drageskibe, saaledes har den moderne Ungdom nu lært at gøre Brug af Kajakken til Ture f. Eks. i det sydfyenske Øhav, Smaalandsøhavet og de norske og svenske Skærgaarde.

Vort Land viser sit skønneste og naturligste

Kajakroerne følger i Vikingernes Kolvand.

Kajakroeren er

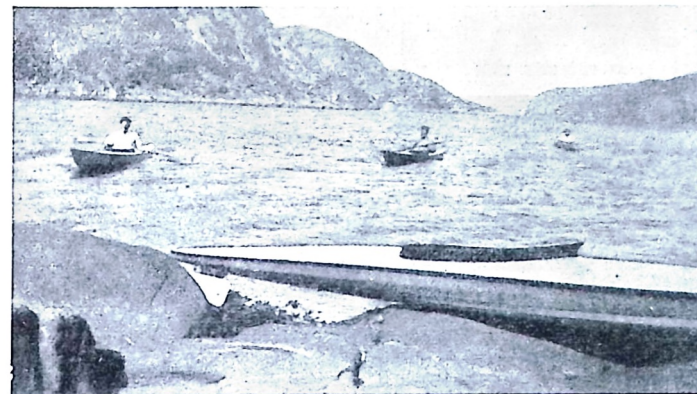
Ansigt ved Kysterne, og intet andet Fartøj kan som Kajakken sejle ind i de snævraste Vige og Afkroge. Der, hvor Vandrerens Fod faar tilraabt et »Holdt« af Elementerne, fører Kajakken os hen. Kajakroeren er een Mand i en Baad, hans Fartøj er til Raadighed naar som helst, og i Modsætning til Robaadene, hvor man roer med Ryggen til Stævnen, har Kajakroeren fuldt Overblik over Omgivelserne. Den europæiske Kajaksports Fader, den skotske Opdagelsesrejsende Mac Gregor, udtalte en Gang om Kajaksporten: Jeg har besteg Gletschere og Vulkaner, redet paa en fyrig Araber og gallopperet over de russiske Stepper, lært Nilens Skønhed at kende fra dens bizarre Baade, travet over Spaniens Sletter paa Mulæselryg, færdedes paa Kamelryg og sejlet en Yacht, men efter at jeg i Kajak har roet i alle Verdensdele, staar Kajaksporten for mig som den herligste af alle Idrætter. — En anden af Kajaksportens kendte Pionerer er W. Baden-Powell — en Broder til Spejderchefen —, der særlig i Kajakker med Hjælpejle gjorde en Indsats og bl. a. besøgte Danmark i 1870.

Kajaksportens Historie

er meget interessant, men lang, — og her skal derfor kun anføres, at den Kajaktype, der i Dag anvendes rundt om i Europa, — ikke kan siges at nedstamme direkte fra Grønlanderkajakken eller dennes Tillempling efter europæiske Krav. — Mac Gregors Kajaktype »Rob Roy« (4,57 × 0,71 m), som Grønlandskajakken i 1860 gav ham Inspirationen til, betragtes som den første europæiske Langturskajak. — Udviklingen af Kajaktyperne gennem Aarene har foranlediget, at man deler Kajakkerne i flg. Kategorier: Sejlka-

en moderne Viking

Af V. Lastsen, Sportsleder i
Dansk Kajak-Forbund

Store søgaende (hjemmebyggede) Langturskajakker paa Togt i den norske Skærgaard.

jakker, spec. Langturskajakker, Turkajakker og strømlineformede Racerkajakker.

Paa Kanotur gennem Landet.

Selv om der i det foregaaende nærmest er tænkt paa Kanosport, dyrket paa Havet, i Fjorde og Sunde, maa man ikke tro, at dette er det eneste. En Tur ned ad en Aa — f. Eks. Gudenaen — gennem Skove, Marker, Enge, Heder og Søer er en uforglemmelig Oplevelse. Man lærer sit Land at kende paa en helt anden Maade, end hvis man cykler eller vandrer. For slet ikke at tale om, hvis man farer af Sted med et Motor-køretøj. — De fleste af Danmarks Aaer egner sig storartet, — selvom man maa være forbedret paa at skulle bære Fartøjet rundt om Vandmøller o. lign. Men en Kano er jo saa let, at det ikke betyder noget. — Har man saa faaet Erfaring og Øvelse, kan man tage paa Skovtur ned ad en af Europas Floder. Medbringer man sit eget Telt og selv laver Maden, kan man ikke rejse billigere. Og umuligt paa en mere interessant Maade.

Hvilken Kajak bør en Spejder anskaffe?

En Langturskajak selvfølgelig! (0,60 m Bredde). Ingen anden Kajaktype giver Udøveren større Fordele hvad angaar Sedygtighed, Sikkerhed og Rummelighed m. m., og Langturskajakken er ikke tungere at ro i alm. Langturstakt end de smalle, lidt sedygtige Racerkajakker (0,51 m Bredde). Desværre fristes mange unge Mennesker til at anskaffe sidstnævnte Racertyper, fordi de slanke Linier er saa bestikkende, men til Turbrug for unge Mennesker, der ikke gennem en Kajakklub er blevet grundigt oplært,

egner Racertypen sig afgjort ikke. Kænringsrisikoen er alt for stor.

Hvor meget koster en Kajak?

Ønsker man ikke at bygge sin Kajak selv, leverer de af Dansk Kajak Forbund autoriserede Kajakbyggere en Kajak for 135—160 Kr. Unge, der er fingernemme, kan imidlertid bygge Kajakken selv for ca. 50 Kr. ved at købe et Byggesæt og det nødvendige Tilbehør. — Man har længe savnet en dansk Langturskajakkonstruktion, men dette Savn er nu afhjulpet, idet Konstruktor S. Bjarnow i Forbindelse med den kendte Langtursklub, Odense Kanoklub, har konstrueret en Langturs- og Motionstype, der kan anbefales alle. Odense Kanoklubs Værft, der gratis hjælper Selvbyggere Landet over med alle Oplysninger til Byggearbejdet, fører Byggesæt og det nødvendige Tilbehør. Den nye danske Types Dimensioner er 4,60 × 0,60 m.

Sommeren nærmer sig, men endnu kan det naaes at bygge Kajakken. — Vel mødt til Sommer! Ohøj!

En Sejlkanostart i Dragør (10 Kvm. Sejlareal).

PAA TANDEM

3. Brev fra Haderslev.

HADERSLEV—RØMØ

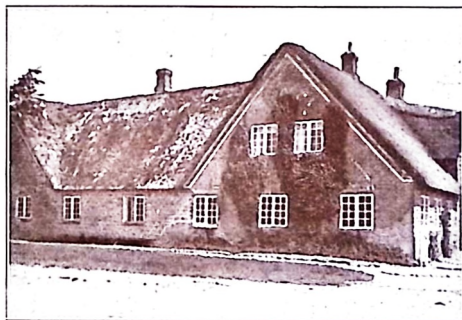
Kære allesammen!

Eksamen var endt — nej, der var nok blot en Weekend-Pause i den. Vi var fire, der trængte til at lufte os, og som længtes efter at komme over og plaske i Vesterhavets Bølger. Men skulde vi naa derover samme Aften, skulde der køres hurtigt, og Vinden blæste kraftigt fra Vest, som den plejer. Det bedste Middel til at overvinde den og sætte Farten de nødvendige Kilometer i Vejret var at leje to Tandem'er. Det gjorde vi.

Jeg havde ikke prøvet at finde Balancen paa saadan en før, men blev hurtigt klar over, at det var det ideelle Apparat til den Tur, der gaar over helt igennem fladt Terræn (efter østdansk Maalestok) og tildels ad ujævn Landevej, hvor den fjedrer mere end en almindelig Cykle.

Det var stegende hedt, saa vi efter de første 35 km's Forløb dryssede af i Toftlund for at »styrke Lungerne« med lækende Drik. Denne Del af Turen gaar først gennem et ikke særlig bakket østjysk Landskab, men straks vest for Vojens kommer man ud paa det fladeste flade: den magre, men opdyrkede Hedeslette, som danner en bred Bræmme om Vjelsaa, en Biflod til Ribeaa. Vi passerer Skrydstrup med Pigen fra 2det Brev, og Bevtoft med Vandmøllen, hvor Sønderjydernes første Rigsdagsmand i Berlin, Hans Kryger, boede. Paa Kirkegaarden staar hans Buste. Og saa gaar det jævnt op paa Toftlund Bakke — saadan kalder man de flade Højdedrag mellem Aarnes Hedesletter.

Fra Toftlund er der nylig anlagt en Landevej mod Syd til Landsbyen Roost (hvorfra Hans Rostgaard, kendt fra Karl Gustavskrigen, kom).

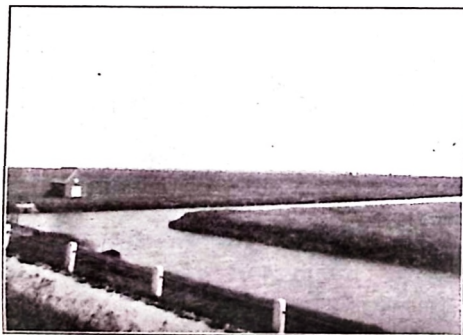

En smuk og typisk sønderjysk Gaard.

Vi passerer straks Toftlund ny Kartoffelmølsfabrik, der lugter ilde. Senere, ved Rurup, styrter en hel Skare Born ud af et Forsamlingshus, for at se det Køretøj, som aldrig er set paa disse tyndtbefolkede Egne før. »Nej — der kommer jen te'!« raaber en Dreng, da jeg paa den forreste Tandem kører forbi.

Ved Roost drejer vi 90 Grader, og saa gaar det ad daarlig Vej, et Vaskebrædt med højt Stov paa, over mod Skærbæk. Vi krydser en gammel Studevej, Povlskrovej, og kører langs fredet, vindhærget Egekrat. Kort før Skærbæk vilde vi, hvis vi havde Tid, gaa op paa Vassehøje med dens Kæmpegrave og præjsiske Krigsunterstænde og se den milevide, flade Udsigt. Men i usandsynlig Fart maa vi gennem Marsken til Kroen ved Ballum Sluse, hvor Cyklerne skal blive — man kan nemlig ikke cykle paa Rømø — for at naa Aftensmaden.

Der er saa mange Mennesker denne Lørdag Aften, at Baaden er dubleret. Man kan ikke i det kan kun sejle paa ganske bestemte Tider, naar det er Flod. Ved Ebbe er det hele Mudder. Tidevandet kommer til forskellig Tid, saa Afgangstiden er forskellig for hver Dag. Man sejler ud ad en gravet Rende, der er mærket ved »Ko-

Afvandingskanaler i Marsken.

ste», d. v. s. store Grantræer. Det gaar i Zigzag og varer en Time. Ved Landgangen holder den mest grinagtige, smalsporede Hestesporvogn med smaa Dannebrogslag. Den fører Badegæsterne tværs over Øen til nogle kolossale Træbygninger, Lakolk Badehotel, som en ivrig Fortrykningspræst fra Skærbæk fik bygget for at trække Tyskere op og paavirke Røms bosiddende danske Befolkning.

Rømø er en mærkelig Ø. Af dens 100 km² er kun 15 Agerland, og det ligger langs Østkysten. Ellers Lynghede, Mose og Klit med utallige Faar. Klintplanter, der er kendt i Nørrejylland, findes i Nordslesvig kun her. Vi lægger Mærke

Den morsomme Hestesporvogn paa Rømø.

til den nydelige Klitrose, hvis Blomster netop paa denne Tid hænger som lysegule Vattotter paa Planterne. En Masse Fugle, man ikke ser til daglig, ser vi, eller vi følger deres Spor i Sandet: Graagæs, Gravænder, Edderfugle og Strandløber. Vi vader trygt rundt i Lyngen, der er ingen Hugorme herovre.

Vi tager Stranden. Den er bredere end nogen anden Strand i Landet: 1—3 km. Fint fast Sand uden en Sten. Hvor Stranden er bredest, kan man ikke se Havet fra Foden af Klitterne. Danmarks Sahara hæver sig nemlig ud mod Vandet. Man skal kunne se Luftspejlinger her. Andre Strande kan være tunge at vade i, denne er som et Stuegulv.

Iøvrigt tilbringer vi Dagen, som man plejer ved Stranden, gaar i Vandet og ligger i Klitten, i Vandet igen o. s. v. Her giver det ekstra Motion, fordi vi maa løbe over 1 km, hver Gang vi skifter Element.

Een Oplevelse endnu: Besøget i den eneste Kirke herovre. Under dens lave Træloft hænger adskillige Skibsmønstre med gamle Dannebrogslag. Rømoerne, »Rømsboerne« var i gamle Dage drabelige Sømænd og Hvalfangere. Morsomt er det at se Kirkefolket i deres gammel-

dags Stadstøj: Kvinderne i sorte Silkeslag med Tørklæder paa Hovedet, Mændene med lange Frakker og lange Piber.

Men alting skal have en Ende — med den bekendte Undtagelse. Vi skal hjem henad Aften. Vinden er selvfølgelig nu stiv Øst — derfor blev Vesterhavets Bølger til Lamperøg i Dag. Langt, overfyldt Hestesporvognstog, dubleret Baad. Jævnt hurtigt Cykeltur. Aftensmad i Toftlund. Saa er det saa mørkt, som det kan blive en klar St. Hans Aften. Fra Toftlund hjemefter flammer Baalene, der ses talrigt og milevidt paa den store Flade. De, der ellers ikke faar Øje paa dens Skønhed, maa overgive sig overfor Baal og Mossekonebryg trindt om. Ved Bevtøft sker det eneste Cykleuheld. Jeg træder en Pedal over og maa sidde skævt og køre rundt med det andet Ben. Det er slemt, saa længe Vejen ikke er tjæret — saa bliver det taaleligt. Af denne Tur kunde følgende Moral udtrækkes: Det var ikke slet Selskab, men en haard Sadel og en Møg-Pedal, der fordærvede gode Sæder.

Med Spejderhilsen

Jes.

KORPSET RUNDT

Midtjyske Division holdt sin Foraarsturnering i Bededagsferien ved Himmelbjerg. Ikke mindre end 600 Spejdere deltog. Forsidebilledet er fra den vellykkede Turnering. — 6. Aarhus vandt Rævehalen.

*

Kongea-Divisionens Ulve har holdt Turnering i Aabenraa Kristi Himmelfartsdag.

*

Bernstorff-Divisionens Ulveunger samledes til Turnering Kristi Himmelfartsdag. 1. Ordrup Flok vandt.

*

Ove Holm besøgte Midtjyske Divisions Turnering og overrakte Divisionschef Borges Andersen Korpsets Solvikors.

*

Vestsjællands Division har holdt en vellykket Turnering i Korsør. Oberstløjtnant Wohlk, der jo er gammel Divisionschef, var Overdommer.

(Fortsættes Side 22)

Kære Ulve!

I er alle Skoledrenge, og mange af jer er vældig glade og stolte af jeres Skole (jo, I er!) At I ogsaa er stolte af jeres Flok, ved vi Flokførere godt, men er I klare over, at I kan gøre jeres Flok og Korps en ganske storartet good-turn ved, at I i Skolen optræder rigtig ulvemæssigt, saa Lærerinderne og Lærerne en skønne Dag lægger Mærke til det og tænker efter, hvad mon

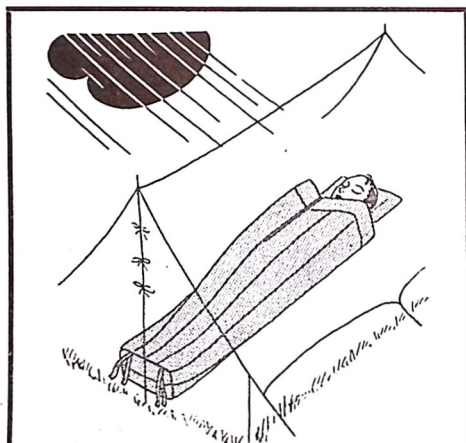
Aarsagen kan være til, at *du* ikke glemmer dine Bøger og Stile, altid har læst din Lektie efter Sygdom, er høflig og tjenstvillig og i det hele taget en Dreng, man kan stole paa.

Maaske Læreren saa ved at se paa jeres Ulvehoved (I gaar jo alle med Civilembem), kommer i Tanke om det rigtige: »Aah, han er jo ogsaa Ulveunge!«

Saa har vi vundet en Ven til for vor Bevægelse, og det er din Skyld.

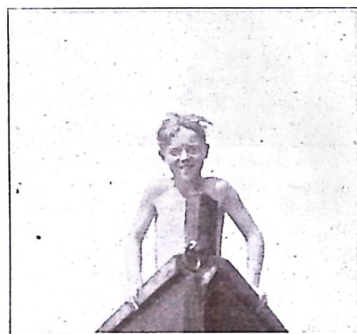
Tænk over det! Man er ikke Spor af »Dyds-mønster«, fordi man handler rigtigt.

Akela.

Soveposen, De har Raad til!

Træk og Fugt ved Lejrliv kan give en slem Forkølelse. Pas paa i Tide, anskaf Dem en LAMA Krøluld-Sovepose. Den beskytter Dem mod Kulde og Træk. Den er holdbar, og den er billig. Se den i den nærmeste Sportsforretning.

Nu kommer den dejlige Tid, hvor vi rigtigt skal gaa i Vandet! Læs, hvad der et andet Sted her i Magasinet staar om, hvorledes man skal bade, for ikke at komme galt af Sted. De fornuftige Regler gælder nemlig ikke alene for Spejdere men ogsaa for Ulve!

Hvorfor Elefanten har en Snabel.

Hvis du ser paa en Elefant, vil du lægge Mærke til, at den har en ganske kort Hals. Det er, fordi Elefanten har sin Styrke i Hovedet. Men med saadan en kort Hals vilde det ikke være muligt for Elefanten at naa Jorden med Munden for at æde, og den kunde heller ikke — saadan som Giraffen — naa de Grene og Blade paa Træerne, som den holder saa meget af.

Derfor har Naturen givet Elefanten en Sna-

bel, og med den kan den gribe fat i Træernes Grene og trække dem hen til Munden. Naar en Elefantunge er for lille til at naa Grenene, kan man ofte se en voksen Elefant sno Snabelen om et ungt Træ og rive det op med Rode, saaledes at Ungen kan faa fat paa Grenene med sin lille Snabel. Naar Elefanten skal drikke, suger den Vandet op gennem Snabelen, som jo er et langt Rør. Det ser morsomt ud, naar Elefanter tager Bad, saa bruger de Snabelen ligesom en Vandslange og sprøjter Vandet hen over Ryggen. Og saa kan de bruge Snabelen som Trompet — eller maaske snarere som Basun, for det er nogle frygtelige Brøl, de kan udstøde. Jeg glemmer aldrig, hvor forskrækket jeg blev som lille Dreng, da jeg var inde i Elefanthuset i Zoologisk Have, og gamle Chang begyndte at brøle. Det varede mange Aar, inden jeg igen turde gaa ind til Elefanterne.

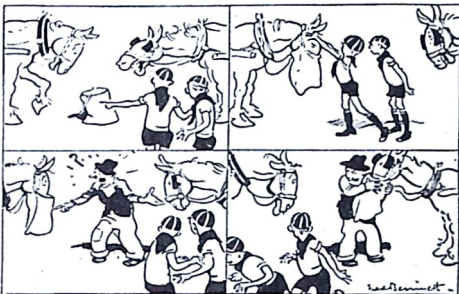
Elefanter er meget kloge, og de kan lære at arbejde for Mennesker. Med Snabelen kan de løfte mægtige Planker og Stenblokke og lægge dem pænt paa Plads, hvor de skal bruges. Selv om Elefanten har vældige Kræfter i sin Snabel, er denne dog uhyre følsom, saaledes at den kan finde og opsamle ganske smaa Ting. Det fortælles ogsaa om en Elefant i Zoologisk Have, som holdt meget af Blommer, at den altid tog Stenen ud med Snabelens »Finger«, før den spiste Blommen. Den holdt paa Frugten med den ene Fod, medens den gjorde det, og den traadte saa let, at Blommen ikke blev maset.

Amerikanske Ulveunger er meget dygtige til at springe Buk.

Der var en Gang ved en Ulveturnering to Flokke, som skulde trække Tov med hinanden. Ulvene i den ene Flok var meget større end dem i den anden Flok, men der var det særlige ved de mindste, at de havde besluttet, at de vilde vinde, — og det lyste ud af dem, ja, de sagde saabenlyst til de større Kammerater i den anden Ende af Tovet, at de vidste, at de vilde vinde. Resultatet var, at de store, allerede inden de begyndte at trække, var bange for at tabe. Og saa tabte de naturligvis.

Hvis man vil vinde og sætter alle sine Kræfter ind paa det, ja, saa lykkes det ofte, selvom man slet ikke er saa stærk eller dygtig. Og det gælder ogsaa med andre Ting end Tovtrækning. Spørg bare de Flokke, som plejer at vinde i Turneringen!

„En Ulveunge er god imod Dyr.“

Læreren: Hvad er det for fire Ord, som Skoleelever oftest bruger?

Peter: Det véd jeg ikke!

Læreren; Rigtigt svaret, Peter!

Husk at forlange

GALLE & JESSEN's Flødekarameller

VARIATIONER

Ren Fløde, Chokolade, Mocca, Rom, Hindbær, Mandel, Malt, Lakrids og „Helse“. Vil I have noget lækkert og forfriskende, saa prøv vore Karameller! Hver enkelt er en Perle af Velsmag — og de „holder længe“!

A/s GALLE & JESSEN

De amerikanske Spejdere har besluttet at afholde den store National-Jamboree, som var planlagt, men som blev aflyst paa Grund af en Bornelammelse-Epidemi, ved Washington i Sommeren 1937.

Verdensspejderchefen Lord Baden-Powell har for nylig arvet en Formue paa $\frac{1}{2}$ Million Kroner, som en gammel Soldaterkammerat fra Kolonierne har testamenteret ham.

Kanadiske spejdere har paa kort varsel ydet en hjulpetjeneste som har vakt opsigt. Spejderne dannet ordensvern ved en varemesse i Ridgetown i Ontario, hvor en sky-pumpe pludselig laget vill forvirring og ødela flere bygninger. Adskillige mennesker kom tilskade — til dels alvorlig — og spejderne igangsatte straks førstehjelp midt i all forvirringen.

Ove Holm har faaet en ny og mægtig flot Automobil — Ford V. 8 1936 — med indbygget Radio.

Hannerne hos visse Fisk er meget smaa og ubetydelige.

Hos nogle sidder de endog som en Slags Vedhæng fasthæftet til Hunnerne, i Reglen paa Snuden.

POUL HOLM

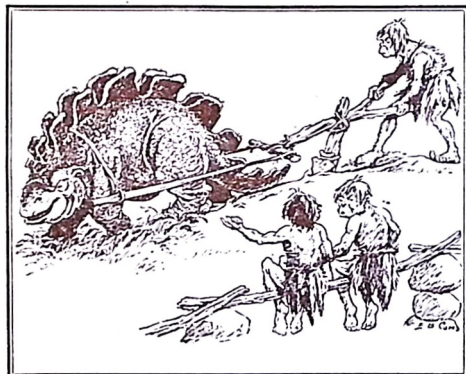
Silkegade 11 Telf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.
Gymnastikdragter og Sko.
Alt til Athletik.

Forlang
Katalog

10 pCt. Rabat til alle
Spejdere.

To Partier indenfor den store Zigeunerbefolkning i Polen har for nogen Tid siden udkæmpet et formeligt Slag ved Byen Bielsk, ca. 80 km fra Warszawa. Aarsagen til Striden var, at to Hovdinge, de Herrer Kwiek og Jan kæmpede om Retten til at føre Titlen: »Alle

Det er uforskammet, Arbejdsløsheden stiger paa den Maade!

Zigeuneres Konge«. Der var 500 Mand paa hver Side — og foruden mange Saarede var der 13 Døde — deriblandt stakkels Prins Jan, saaledes at Kwiek nu er i ubestridt Besiddelse af Titlen. Foreløbig maa han dog nyde den i et polsk Fængsel, idet Tropperne ankom midt under Slaget, gjorde en Ende paa det og arresterede »Kongen«.

I Indien vrimler det med giftige Slinger. Der dør hvert Aar ca. 20,000 Mennesker som Følge af Slangebid. Det er derfor ikke mærkeligt, at Slangebesværgerne omfattes med megen Ærefrygt.

En Slangebesværger har en Kurv med en Brilleslange og sædvanligvis en Mungo, der skal indhente Slangen, hvis den prøver Flugten. Til lige har han et eller andet Blæseinstrument. Naar han aabner Kurven og begynder at spille, kommer Slangen op, udvider Nakkeskindet og begynder at svaje frem og tilbage med Hovedet. Naar Musikken standser, kryber Slangen straks ned i Kassen igen. Naturligvis er saadanne Slangers Gifttænder fjernede.

Redaktøren siger-

Fotografikonkurrence.

Ligesom de foregaaende Aar udskriver Magasinet en Konkurrence om Sommerens bedste Fotos i følgende Grupper:

- 1) Snap-shots og morsomme Billeder.
- 2) Landskaber og Lejrbilleder.
- 3) Badebilleder og »Vandskaber«.

Der udsættes de sædvanlige Præmier, 3 à 5 Kr. og 6 à 2 Kr. — Fotos indsendes til Redaktionen senest d. 10. Sept. 1936.

Tag Kamera med paa Turene. Fotografering er en meget morsom Sport. Brug til at begynde med et billigt Apparat og fotografer kun i Solskin. Saa opnaar man lettest et godt Resultat. Læg Mærke til de Amatørbilleder, du ser, og lær baade af de gode og de daarlige Billeder. Husk, at der altid skal være en Idé i et Billede, det skal fortælle noget — enten mor-

somt, interessant (Instruktion f. Eks.) eller smukt.

Mo's Sang.

Paa »Mo's Dag«, den 10. Maj, udsendte Wilhelm Hansens Musikforlag »Mo's Sang« (Til Minde om min Mor). Tekst af Alfred Kjærulff, Musik af Harmonikavirtuos Herman Gellin.

Vil du til Australien?

Jeg har modtaget en smuk Tryksag med Oplysninger om den store australske Corroboree, der afholdes ved Adelaide fra d. 26. Dec. 1936 til d. 4. Jan. 1937 (altsaa midt om Sommeren).

Stævnet afholdes i Forbindelse med Fæstlighederne i Anledning af Sydaustraliens 100-Aars Jubilæum. — Var det ikke noget at deltage her? Vi har faaet en hjertelig Indbydelse.

(Fortsættes Side 23)

DET ER LIGEGYLDIGT

om et Kamera er kostbart eller billigt

bruger man

SELOCHROME
Rullefilm

bliver det til det bedste Kamera

Thors Specialvask

Det bedste
Det billigste
Det smukkeste

Dampvaskeriet THOR

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 — Telf. 9770 (5 Ledninger)

Vogne over hele Byen hver Dag

TRYKSAGER

af enhver Art leveres

HANSEN & ANDREASEN

BOGTRYKKERI

Godthaabsv. 22, C. 15296

GUNNAR THOMASSEN

SCT. HANS TORV 3, MEZZ.

KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308

MASKINAFSKRIVNING

SPEC.: MASSEDUPLIKERING

AIS DE FORENEDE

MINERALVANDSFABRIKERS

MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.

TLF. CENTRAL 6071

Vognene kører overalt — Varerne er frit leverede

KORPSET RUNDT

Fyns Division afholdt St. Bededag en stor Nat-
ovelse i Terrænet omkring Ringe.

Fredericia Troppen er i det sidste Aar
gaaet meget stærkt frem under Georg
Madsens dygtige Ledelse. Troppen tænker
stærkt paa at bygge sit eget Hus.

Vinding-Bryrup Troppen har holdt en meget
vellykket Fest paa Hotellet i Bryrup. Divisions-
chef Borges Andersen, der var tilstede, overrakte
ved denne Lejlighed Solvkorset for Livredning til
Spejder Ernst Frost.

Ved en Højtidelighed i Forsamlingshu-
set stiftedes Kollund Trop for ca. 1 Maa-
ned siden. Troppen tæller 20 Spejdere med
Hr. Chr. Petersen som Fører. Aabenraa-
Kolonnen udmærkede Orkester deltog i
Festen og satte straks den rette Stemning
i den store Forsamling.

3. Aabenraa Trop, der er en særlig Musiktrop,
melder om stor Fremgang.

Kongea Divisionen holdt i Aar Turne-
ring i Bededagsferien i Vejle. Alt forløb
programmæssigt.

Toftlund Trop har faaet en ny Fører, nemlig
Lærer Ravn.

Troppen »Stærkodder« har haft Besøg
af »Erik Menveds Trop«. Troppene havde
et udmærket Orienteringsløb, og derefter
lærte Spejderne at fælde Træer.

1. Odense Trop har været i Rudkobing for at
holde en Terrænleg med de langlandske Spejdere.

Silkeborg Spejderne har ydet en good-
turn ved at foretage en Færdselstælling for
Stadsingenløren.

Chr. d. 2.s Trop i Nyborg har afholdt en meget vellykket Bazar d. 2. og 3. Maj.

Aalborg Spejderne spekulerer paa at faa lavet et særligt Mærke til at bære paa Blusen for at vise, at »Kong Hans«, »Skipper Clement« og »Jens Bang« hører hjemme i den berømte Sundby.

Gjentofte Trop og Flok, der nu tæller ialt 100 Mand, har d. 10. Maj holdt et stort »Foraarsstævne« ved Tropshuset »Skansen«.

Spejderne i Faxe har af Konsul Boserup faaet et Jordstykke, hvor de nu er ved at opføre en Hytte.

Redaktøren siger (Forts. fra S. 21)

Udenlandske Adresser.

Korpskontoret har nogle Adresser liggende paa udenlandske Spejdere, der gerne vil skrive sammen med danske Spejderbrødre. Der er bl. a. 3 Islændinge paa 14 Aar og en Patruljefører paa 17 Aar fra Madras i Indien. Opgiv Navn, Trop, Alder og Adresse til Korpskontoret.

Gamle Blade.

Knud Petersen, Nørregade 35 B, København K., har til Salg flg. gamle — komplette — Aargange af Magasinet: 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17. og 18. Endvidere har han en Del ældre enkelte Numre og en Del forskellige Haandbøger og Instruktionsbøger. Han er villig til at sælge det hele for ca. 25 Kr. — Henvendelse direkte.

En ny Spejderkonge.

Den unge Kong Farouk af Ægypten, der kun er 16 Aar, har været Ulveunge og Spejder. I 1933 blev han udnævnt til Spejderchef under en stor Højtidelighed, hvor hans Fader, den nylig afdøde Konge, alle Prinserne, hele Regeringen og en uhyre Menneskemængde overværede, at han gentog sit Spejderløfte.

Med Spejderhilsen

Tage.

Spejderhat gratis

renser og presser vi ved Indlev. af Garderobe i vore Forretninger.

Habit renses og presses ..... 2 Kr.
kem. renses og presses ..... 5 Kr.
Kjoler " " " fra 4 Kr.
Hat " " " 1.00, 1.50 Kr.

Kunststopning, Farvning og Reparationer udføres.

Gaderobe- og Hattepressen

Lyngby Hovedgade 43	Lyngby 1395
Søborg Hovedgade 62	Søborg 1102
Lyngbyvej 25 B.	Ryvang 4979
Frederiksborgvej 178	Søborg 1102

H. Ankersen. Ring til os. Bil overalt.

Det smager efter mere — Og lad dem blot spise det. Thi Hoegh's danske Lakridskonfekt er ikke alene lækkert, det er altid friskt og det er sundt. Naar Børnene vil have søde Sager, saa kan De ikke give dem noget bedre end det gode danske

HØEGHS
LAKRIDSKONFEKT

Benyt

Slangerup-
Banen

til
Sommerudflugterne

SKATTEN I SKOVMOSEN

EN FORTÆLLING AF NIELS MEYN

III.

Egens Hemmelighed.

»Det er ikke saa nemt, som vi troede,« Erik pustede og støttede sig til Spaden, medens han torrede Sveden af Panden.

»Vi giver ikke op,« erklærede Jens, »vi har mange Dage endnu. Nu har vi undersøgt hele Højen, i Morgen begynder vi paa Krattet. Vi kan i hvert Fald nogenlunde hurtigt konstatere, hvor de gamle Buske staar saa tæt, at ingen i mange Aar har kunnet grave dér.«

»Jamen husk paa, at det er mange Hundrede Aar siden, at Skatten er gravet ned her,« sagde Erik.

»Skatten finder vi kun ved et rent og skært Tilfælde,« sagde Jens. »Det er heller ikke den, jeg tænker paa. Jeg søger efter nedgravede Spiritusdunke. Jeg er kommet til at tænke paa, at Brandbæltet lige ned til den mest øde Del af Kysten fører op gennem Hegnet og ender lige ved Skrånten oven ved Mosenes Bred.

Øen her ligger saa at sige lige paa Vejen fra Kysten, det eneste Sted, som kan passeres over Mosen, og saa videre kun ti Minutters Gang til Soen, netop hvor Bynke-Hans har sit Hus.

Op er der nogen, der bedre end alle andre kender Skovens Hemmeligheder, saa er det ham.«

Erik var gaaet op til Stendyssen, netop dér, hvor den gamle Eg stod. De svære Rødder havde gennem Tiderne skubbet er Far af de tunge Sten lidt til Side.

Uden at tænke over det, hakkede han i Jorden, og ganske uventet gik Hakken igennem. Der var ligesom et Hul under Stenene mellem Rødderne, og det var netop her, Stammen var spaltet helt igennem af Lynet.

Han tog fat med fornyet Iver. Og Jens blev smittet af hans Energi.

Stammen var raadnet væk, og da de havde gravet en halv Times Tid, var der et stort Hul, som de begge kunde krybe ind i. Egens Stamme var hul som en Skorstens. De kunde kikke lige op igennem den og se den blaa Himmel mellem Grene og Blade. Og hele Bunden af Stammen var fyldt med trasket Træ og Skarn fra Fugle.

Det var allerede ved at skumre, da Politibetjenten — denne Gang ledsaget af Kriminalassistenten inde fra Købstaden — aflagde Skovrideren et Besøg med begge de arresterede, mistænkte Mænd.

De svor begge paa, at de ikke havde set noget til det forsvundne Armbaand. Bynke-Hans paa, at Dunken havde han forrige Nat fundet nede ved Stranden.

»Raadyret er maaske af sig selv kommet løbende ind i Deres Stue og har begaaet Selvmord?« spurgte Kriminalassistenten tørt.

»Nej, det kom ind i min Have og aad af Grøntsagerne, og saa skød jeg det,« sagde Bynke-Hans. »De kan ikke bevise, at det er Løgn.«

Politimanden svarede intet. Han vidste godt, at Krybskytten var en haard Benægter, og hans Sag stod ikke saa galt. Man skulde jo i den moderne Retspleje have knagende tykt med Beviser for at faa en Mand overbevist og dømt.

En anden Sag var det med Armbaandet. Man var ved at opgive Mistanken til Karlen.

Kriminalassistenten havde været ude i Haven ved Vinduet. Der behøvedes ikke Opmaalinger for at se, at Sporene i Bedet hidrørte fra Bynke-Hans' Kæmpestøvler.

»De har været frem og tilbage over Bedet to Gange,« sagde Politimanden.

»Jeg stod lidt og snakkede, saa vilde jeg gaa, men saa vendte jeg tilbage for at spørge Lars, om Skovrideren var hjemme,« sagde Bynke-Hans.

»Kom han to Gange?« spurgte Politimanden og vendte sig mod Lars.

»Det tør jeg ikke sige,« svarede Karlen hurtigt, »jeg var saa optaget af at faa Skabet sat rigtigt sammen. Vi snakkede sammen, medens jeg stod inde i det og skruede Overstykket fast, saa jeg kan ikke sige, om han hele Tiden blev staaende ved Vinduet.«

Politimanden trak paa Skulderen. Det var klart nok, at man vilde sætte alt ind paa at faa Bynke-Hans knaldet for Tyveriet af Armbaandet.

Skovrideren havde ikke meget tilovers for en Krybskytte, og han var glad for, at det ikke var

hans Karl, der havde begaaet det frække Tyveri.

»De kan lige saa gerne tilstaa,« sagde Kriminalassistenten. »Hvis De godvillig giver Tyvekosterne tilbage, saa er det altid en formildende Omstændighed.«

»Ja, Tak,« svarede Bynke-Hans, »men selv om man er mistænkt for at række Smuglerne en lille hjælpende Haand, eller man beskyldes for at knalde en Raabuk ned nu og da, saa behøver man ikke at være en Tyveknægt. Der er aldrig nogen, som har mistænkt mig for at stjæle.«

»Hvis De smugler, saa stjæler De fra Staten,« sagde Skovrideren, »og Krybskytteri er akkurat det samme som at stjæle Dyr, som tilhører Staten. Det ene fører det andet med sig.«

»Jeg har ikke indrømmet noget, hverken af det ene eller det andet,« sagde Bynke-Hans stejlt.

»Men De skal nu nok blive knaldet paa det Armbaand,« lovede Kriminalassistenten. Han havde Ry som en skrap Politimand, der altid fik Syndere til at bekende, — saa det var givet, at Bynke-Hans havde al mulig Udsigt til at blive »hængt op«.

»Ja, saa kører vi tilbage til Arresten,« sagde Politimanden, »jeg tager dem begge to med.«

Det var i det Øjeblik, Erik og Jens kom tilbage fra deres besværlige Skattegravning.

Erik gik lige hen til sin Fader. »Jeg har fundet Tyveknægten,« sagde han fornøjet.

De vendte sig alle sammen om og saa ham staa med det gyldne Armbaand med de gamle Topaser. Lyset inde fra Havestuen fik Stenene til at glitre gult. »Det var gemt ude i Skoven,« sagde han.

»Saa er den tydelig nok,« sagde Kriminalassistenten. »I har vel ikke udslettet Sporene paa Stedet, hvor I fandt det?«

Jens lo og børstede en Masse Snavs af sin Trøje. »Der er alt for tydelige Spor,« sagde han. »Tyveknægten kan ikke løbe fra sin Ugerning. Men Armbaandet var ikke det eneste, der var gemt dér.«

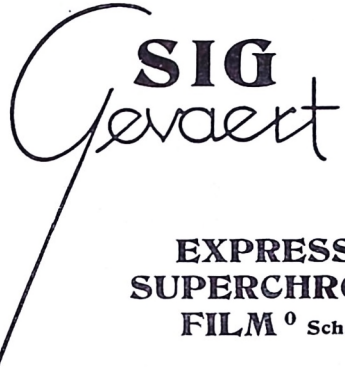
»Aha,« sagde Politimanden, og Bynke-Hans gabede som en Torsk, der lige er trukket op af Vandet.

»Tilstaa saa,« raabte Kriminalassistenten.

»Det er nu ikke ham,« sagde Erik, »men vi kan angive Dem fræk Tyveknægt; og vi har alle Beviserne her.«

Han tømte sine Lommer ud paa Havebordet, som stod lige uden for Døren ind til Huset.

Der var to Ringe, nogle gamle Bondesmykker, Messingknapper, Ølkapsler og en utrolig Bunk Sager, værdiløst Kram og sjældne Ting imellem.

SIG Gevaert

**EXPRESS
SUPERCHROM
FILM⁰ Sch.**

— saa faar du den helt rigtige.

Den fineste Mælk og Fløde
leverer

Trifoliums Mælkeforsyning

Al original aftappet Fløde, Sødsmælk og Jerseymælk stammer udelukkende fra Besætninger, der har bestaaet Tuberkulinprøven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvartellet, eller telefoner til C. 385 (10 Ledn.)

INGEN UDFLUGTER

uden Thyge Ludvigsens

Cosmossalt

i den praktiske og
hygiejniske Dryssedaase

Kun rigtig med dette
Varemærke

25 Øre i Butikerne

Kokken

er Lejrens vigtigste Mand —!

og hans høje Haand hedder

OXO

Selv om det øser ned og Baalet ikke vil makke ret, saa klarer Kokken sit Job — for han har sikker Hjælp i de smaa OXO-Terninger. Med dem brygger han den fineste Suppe eller hjælper paa Bøfsovsen, saa den faar netop det lille Sving, der faar Madomrene til at sige „Ah!“ og — forlange mer! — OXO-Kokken er en sikker Mand — han har OXO-Terningerne med sig. Hvad enten det regner eller snør, saa ved han, at Maden bliver den bedste, og hver Gang han serverer Suppe og ... ja, næsten ligegyldig, hvad han laver, saa er det en sikker Vinder, fordi han bruger OXO-Terninger.

OXO

Gør du hver Dag

en good-turn?

Schønning & Arvès
-Cykledæk-
og Slinger
Kragende stærke!

Politibetjenten greb et stort Sølvarmbaand. »Det blev stjaaleet for tre Aar siden,« raabte han. »Jeg husker dets Beskrivelse. Det var ikke muligt at finde noget Spor efter nogen Tyv.« Han greb en Ring: »Og den blev sidste Sommer stjaaleet fra et af Værelserne i Kroen.«

Han lagde begge Smykkerne ned paa Bordet og lugtede til sine Fingre.

»Fy for en Ulykke, som det stinker,« udbød han.

»Det er den gamle, hundredaarige Krage,« sagde Erik. Og saa fortalte han om Skattegravningen.

»Vi fandt, at en gammel Eg ude i Mosen var hul, og da vi krøb derind, var den fyldt med Skarn fra en godt skjult Kragerede. Den maa være umaadelig gammel, for hele Bunden af Stammen var fyldt op med Skarn, og langs Indersiden sad det tykt.

Og i Skarnet fandt vi alle disse Sager, nogle laa saa langt oppe, at de skinnede i det svage Lysskær, men andre var sunket helt ned i Snavset. Og Armbaandet hang paa en løsreven Træsplint et godt Stykke oppe.«

»Og Tyven?« spurgte Skovrideren forbausset.

»Ja, han kom netop, som vi kravlede ud af Træstammen. Og han skældte os ud for det alerværste og truede os med frygtelige Ting,« sagde Jens.

»Ja, det kan vi ikke bevise, for vi forstod ikke hans Sprog,« sagde Erik.

»Meningen var sikkert god nok, men for os lød det bare som hæse Skraal og langtrukne Kra-Kra-Kra.«

»Jeg er med,« sagde Skovrideren og gav sig til at le hjerteligt. »Jeg har saa tit set den hvidhalede, gamle Krage flyve om i Haven lige uden for Vinduerne. Men at den var saa fræk, at den turde flyve ind og stjæle, det havde jeg dog ikke tænkt mig.«

Han vendte sig mod Kriminalassistenten. »Der findes en mærkelig Krage her i Hegnet. Den har hvide Fjer i Halen, og der gaar den Skrøne om den, at den er mere end hundrede Aar gammel, og at der kommer en Ulykke over Egnen, hvis man skyder den. Den er saa at sige Stamgæst nede paa den gamle Kro, hvor den bliver fodret af Gæsterne, og mange andre Steder viser den sig ogsaa.«

»Maaske jeg saa kunde faa Lov til at gaa min Vej?« spurgte Bynke-Hans.

Politimændene vekslede et Blik med hinanden og saa paa Skovrideren. »Vi skal se igennem Fingre med Dem, siden De blev uskyldig anklaget for dette her med Armbaandet,« sagde Kriminalassistenten.

Bynke-Hans grinede bredt. »Naar man kan

smugle og skyde Dyr, kan man ogsaa stjæle.« Han grinede fiffigt. »Da jeg altsaa ikke havde nappet dette hersens Armbaand, saa har jeg vel heller ikke smuglet — eller skudt Raabukken — denne Gang —« føjede han til, saa vendte han sig om og gik.

»Hallo,« raabte Skovrideren. »Lad det nu ikke gaa ud over den gamle Krage.«

»Aldrig,« svarede Krybskytten. »Det er jo den, jeg kan takke for, at jeg ikke blev uskyldig hængt op.«

Da han var gaaet, fik Lars en Undskyldning, og nok saa fornøjet gik han dampende paa en af Skovriderens fine Cigarer.

»Der kan man se,« sagde Skovrideren til Politimændene, »naar en Mand har Skinnet mod sig, løber han en stor Risiko. Havde Drengene her ikke været paa Skattejagt, saa havde han haft svært ved at klare sig.«

»Mener De virkelig, at denne tyvagtige Fugl er saa gammel?« spurgte Kriminalassistenten og tog en gammel Sølvknap mellem Fingrene. »Knappen her er over 100 Aar gammel.«

»Derfor kunde den godt være stjalet i Gaar,« sagde Skovrideren.

»Den laa dybt nede i helt hensmudret gammelt Skarn,« sagde Erik.

»Kragen her er sikkert en gammel Rad,« sagde Skovrideren, »og ingen har nogensinde anet, at der fandtes et Kragebo i den gamle Eg. Jeg tror, at Sagnet om den uodelige Fugl ganske simpelt forklares saadan, at de hvide Fjer nedarves, og derfor har man gennem snart halvandet Aarhundrede kunnet snakke om en Krage med hvide Halefjer.

Nu er det Mysterium altsaa løst. Men jeg tror ikke, vi skal lade det komme videre, for saa mister Fuglen den Glans af Eventyr, som freder den.

Og selv om den er fræk, saa har den dog — ganske vist uden at ane det — hjulpet til, at en uskyldig Mand ikke blev dømt for Tyveri.

Deri var de alle enige. Politiet kørte atter til Købstaden.

Erik og Jens havde haft en virkelig spændende Oplevelse. Men Vikingskatten fandt de dog ikke, skønt de søgte hver eneste Dag Resten af Ferien.

Skulde andre derfor komme op til det smukke Hegn og finde Vej til en Ø i en Mose, saa er der Haab endnu. Men ser de en Krage med hvide Halefjer, maa de ikke skyde den.

S L U T

Spejdere!

Tag
altid
med

Drenge og Piger — bed Mor om

TOM
PAALEGS-CHOKOLADE
i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM!)
Nydes af alle som det bedste Paa-
læg og som den rene og fineste
Spisechokolade.
5 Plader
i Pakken 25 Øre

Købes om og om igen!

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8410.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:

Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Officielt Depot:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.

Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Pilestræde 52, Telf. 4619 og 13318.

ANNONCEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2, 2. Telf. Byen 8630.

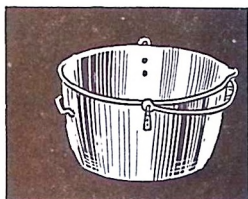

KOGE-GREJER

HÆRENS KOGEKAR

Ønsker De et stærkt og holdbart Kogekar, kan vi særligt anbefale Dem dette. Kogekaret er forlignet og forsynet med Bøjlehank. Lev. i 2 Størrelser.

Pris 5,50 Laag 1,85 26 cm 6 Ltr.
- 7,50 - 2,15 30 - 10 -

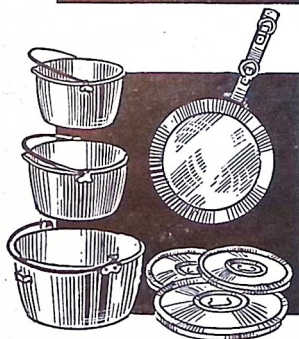

PATRULJEKOGESÆTTET

Fabrikeret af svært Aluminium. Kogekarene er forsynet med Bøjlehank og Patentlaag. Panden er en solid Jernpande med aftageligt Skaff. Str. 20—24—28 cm, hele Sættet kan saaledes sættes sammen, saa det ikke fylder ret meget. Er tilstrækkeligt til Kogning for 8—10 Mand.

Pris 22,50

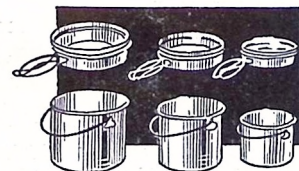
FREMKOMMER i Midten af Juni.

KOGESÆTTET „Tre i eet“

Sættet består af 3 Gryder med tilhørende 3 Pander, der benyttes som Laag og er alt hvad man behøver for at kunne lave Mad til 6—8 Pers., Panderne og Gryderne er specielt fremstillet til at sætte inden i hinanden, saa det er let at have med.

Pris 12,85

ALUMINIUMSPANDER

Med sammenfoldeligt Skaff, der bøjes ind over Panden.

Pris 1,90 18 cm
- 2,10 20 -
- 2,40 22 -

NYT stort Hovedkatalog.

FRILUFTS-MAGASINET

Det Danske Spejderkorps Depot.

SKINDERGADE 27 — KØBENHAVN K.
Telf. 10 909 — 11 203

